

- 4) Czy w ramach postępowania takiego, jak niniejsze, które zostało wszczęte wskutek indywidualnego powództwa w celu stwierdzenia nieważności nieprzejrzystej „klauzuli dolnego progu” jest zgodna z pojęciem „nie będą wiążące dla konsumenta” zawartym w art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13 taka wykładnia, która ogranicza zwrot kwot uiszczonych przedsiębiorcy przez konsumenta na podstawie przywołanej klauzuli, która została uznana przez sąd za nieuczciwą, gdzie podstawą tej wykładni jest ryzyko poważnych konsekwencji dla ekonomicznego porządku publicznego, jeżeli wyrok wydany przez sąd nie wywołuje skutków powagi rzeczy osądzonej dla innych konsumentów znajdujących się w takiej samej sytuacji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen (Belgia) w dniu 25 stycznia 2016 r. – Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat

(Sprawa C-39/16)

(2016/C 136/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Argenta Spaarbank NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 198 pkt 10 WIB92 w brzmieniu obowiązującym dla lat podatkowych 2000 i 2001 narusza art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich ⁽¹⁾, w zakresie w jakim stanowi on, że odsetki nie są uważane za koszty uzyskania przychodu do wysokości równej kwocie dywidend podlegających zwolnieniu na podstawie art. 202–204 WIB92, otrzymanych przez spółkę z udziałów, których w chwili zbycia nie posiadała nieprzerwanie przez okres co najmniej jednego roku, bez rozróżnienia, czy wskazany ciężar odsetek ma związek z udziałem (lub jego finansowaniem), z którego zostały pobrane dywidendy podlegające zwolnieniu?
- 2) Czy art. 198 pkt 10 WIB92 w brzmieniu obowiązującym dla lat podatkowych 2000 i 2001 stanowi przepis mający na celu zapobieganie oszustwom i nadużyciom w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich, a jeśli tak, to czy w tym wypadku art. 198 pkt 10 WIB92 wykracza poza miarę konieczną do zapobiegania oszustwom i nadużyciom, w zakresie w jakim stanowi on, że odsetki nie są uważane za koszty uzyskania przychodu do wysokości równej kwocie dywidend podlegających odliczeniu na podstawie art. 202–204, otrzymanych przez spółkę z udziałów, których w chwili zbycia nie posiadała nieprzerwanie przez okres co najmniej jednego roku, bez rozróżnienia, czy wskazany ciężar odsetek ma związek z udziałem (lub jego finansowaniem), z którego zostały pobrane dywidendy podlegające odliczeniu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich, Dz.U. L 225, s. 6.